

Lentelied

Het regende vandaag; maar in de bomen
is plotseling verrukking gekomen die
opstijgt en geurt

takken tillen opeens
hun fijne tenen naar het licht;
twijgen vertonen
onverwacht leven

alles geurt en geurt

zo zuiver, zo innig
en zo plotseling: opeens ontwaakt stijgen
klanken trillend omhoog

er zijn plotseling wel duizend suizende kelen

het regende vandaag; maar in de nacht
ging lente eindelijk open: lente

zingt alles niet
en zingt?

Rob Leopold (1961)

Rob stuurde ons dit gedicht ca. 40 jaar later en schreef er bij: Plotse associatie met een van de honderden verzen, ooit geschreven. Voor jullie persoonlijk even opgeschreven.